

Dosarul nr. 1r-78/2025
Nr. comp. 1-25034798-05-1r-17062025
Ciorba

I instanță
Judecător Alexandru

judecătoria Cimișlia

DECIZIE
în numele Legii

30 decembrie 2025

mun. Comrat

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mironov Andrei
Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de procurorul în Procuratura Cimișlia, Igor Garaba împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 23 mai 2025, adoptată pe cauza penală în privința lui:

Dvorean Iurie Iacob, născut la *****, IDNP *****2, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat *****, studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, fără grad de dezabilitate, nu se află la evidența medicului psihiatru, nefiind reținut în prezenta cauză, anterior judecat prin sentința judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12.08.2021 în baza art.264¹ alin.(1) din Codul penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport,

învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal și art.264¹ alin.(5) din Codul penal,

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanță la judecătoria Cimișlia de la data de 17 martie 2025 până la data de 23 mai 2025.

Judecătoria Cimișlia a pronunțat sentința la data de 23 mai 2025.

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat la data de 17 iunie 2025.

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

Prin sentința judecătorei Cimișlia din 23 mai 2025, Dvorean Iurie Iacob a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1125 unități convenționale, ce constituie suma de 56250 (cincizeci și șase mii două sute cincizeci) de lei.

Dvorean Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(5) din Codul penal și în temeiul acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale, ce constituie suma de 125 000 (una sută douăzeci și cinci de mii) de lei.

Conform art. 84 alin. (1¹) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Dvorean Iurie pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale, ce constituie suma de 150 000 (una sută cincizeci mii) de lei.

S-a explicat condamnatului că, conform prevederilor art. 64 alin. (3¹) și (5) din Codul penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral. În caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

S-a aplicat în privința inculpatului Dvorean Iurie măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, care urmează a fi menținută până când sentința va deveni definitivă.

Mijloacele materiale de probă: un suport informațional de tip DVD-R de model „Omega”, cu capacitatea de 4,7 GB, cu inscripția „Dare de mită”, care conține o înregistrare audio-video a discuțiilor care au avut loc la data de 25.01.2025 și care este anexat la materialele cauzei penale nr. ***** și suportul informativ de tip CD, format DVD-R cu înregistrările efectuate la 25.01.2025, ridicate la 12.02.2025 de la Trifan Mihail și care este anexat la materialele cauzei penale nr. *****, s-a dispus a fi păstrate la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului.

Conform art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, corpul delict: pachet nr.1 „Bani”, în care se află mijloace financiare în sumă de 200 Euro, compusă din 4 bancnote cu valoarea nominală de 50 Euro fiecare, recunoscute în

calitate de corp delict prin ordonanța din 25.01.2025, și care este anexat la materialele cauzei penale nr. ***** (f.d. 15), s-a dispus a fi confiscate din contul lui Dvorean Iurie în venitul statului. (vol.1 f.d.172-183)

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că Dvorean Iurie, la data de 25 ianuarie 2025, în jurul orei 14:20, aflându-se la volanul mijlocului de transport de model „Opel” cu numerele de înmatriculare *****”, deplasându-se prin s. Iurievca, r-nul Cimișlia, la indicația legală a angajaților Serviciului de Patrulare „Cimișlia-Basarabeasca” al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP al MAI, Mihail Trifan și Petru Roșca, de a opri mijlocul de transport nu s-a conformat, continuându-și deplasarea spre una din străzile satului, unde după o urmărire, și-a parcat automobilul în curtea casei acestuia din s. Iurievca, r-nul Cimișlia. Ulterior. În cadrul discuțiilor purtate cu Dvorean Iurie, de la acesta s-a simțit un miros specific de alcool, fiind astfel suspectat pentru fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și lui Dvorean Iurie i-a fost propus să treacă proba alcotest la aparatul de tip „Drager”, la ce acesta a refuzat categoric de a fi supus testării alcoolscopecice la aparatul de tip „Drager”, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei. În continuare, Dvorean Iurie, conștientizând faptul că poate fi atras la răspundere pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(5) din Codul penal, refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopecică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, în privința căruia a fost anulat dreptul de a conduce, acționând intenționat, cunoscând cu certitudine că angajații Serviciului de Patrulare „Cimișlia-Basarabeasca” al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP al MAI, Mihail Trifan și Petru Roșca, conform art. 123 alin.(2) din Codul penal, sunt persoane publice, cărora într-o instituție de stat, le-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor în interes public, deși a fost atenționat că darea de mită unei persoane publice este faptă prejudiciabilă, a oferit personal angajaților superiori Mihail Trifan și Petru Roșca mijloace financiare ce nu i se cuvin, în sumă de 200 Euro, (care constituie conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei, suma de 3879 de lei), pe care i-a plasat în buzunarul interior al portierei din partea dreaptă-față a mijlocului de transport de model „Ford Kuga” cu numere de înmatriculare MAI 8875, pentru ai determina pe ultimii în calitatea lui de persoană publică, să nu întreprindă acțiuni ce intră în obligațiile sale de serviciu și contra acestora, și anume pentru ne documentarea și tănuirea cazului dat, nemijlocit faptul „refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopecică, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, în privința căruia a fost anulat dreptul de a conduce”, astfel ca să nu fie atras la răspundere penală de către organele competente.

Astfel, prin acțiunile sale manifestate cu intenție directă, Dvorean Iurie a

săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal - *coruperea activă, adică oferirea și darea personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru aceasta, pentru a nu îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*.

Tot el, Dvorean Iurie, la 25 ianuarie 2025, în jurul orei 14:30, fiindu-i anulat dreptul de conducere a mijlocului de transport prin sentința judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12 august 2021, conducând autoturismul de model „Opel Astra” cu numărul de înmatriculare *****, deplasându-se pe strada A. Pușkin din s. Iurievca, r-nul Cimișlia, adică pe drumul public, fiind stopat de angajații DP Sud al INSP al IGP al MAI al Republicii Moldova, nu s-a supus somațiilor legale ale angajaților poliției intrând cu automobilul în curtea locuinței proprii, și la solicitarea angajaților poliției de a prezenta actele pentru verificare a refuzat. Ulterior în timpul discuțiilor purtate cu angajații poliției, Dvorean Iurie având un comportament neadecvat și miros specific consumului de alcool din cavitatea bucală, a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, din care motiv în temeiul pct. 5 lit. a) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296/2009, lui i-a fost propus de a trece testarea alcoolscopică, însă Dvorean Iurie, ignorând prevederile pct. 11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357/2009, care obligă conducătorul de vehicul să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, a refuzat de a trece testarea alcoolscopică.

Astfel, prin acțiunile sale manifestate cu intenție directă, Dvorean Iurie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(5) din Codul penal - *refuz al conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, săvârșită de persoana în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport*.

La data de 05 iunie 2025, procurorul în Procuratura Cimișlia, Igor Garaba, ne fiind de acord cu sentința emisă de instanța de fond, a înaintat recurs asupra acesteia prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea sentinței judecătorei Cimișlia din 23 mai 2025 în partea ce ține de aplicarea pedepsei în privința inculpatului Dvorean Iurie, pe motivul netemeinicieii acesteia; rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care nu se agravează situația inculpatului Dvorean Iurie, stabilindu-i pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, sub formă de amendă în mărime de 2250 (două mii două sute cinzeci) unități

convenționale, echivalentul a 112500 (o sută douăzeci și cinci mii) lei, stabilindu-i pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (1) Cod penal pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal sub formă de amendă în mărime de 1125 unități convenționale, echivalentul a 56 250 (cinczeci și șase mii două sute cinczeci) lei.

Conform prevederilor art.84 alin.(1¹) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor de a stabili inculpatului Dvorean Iurie Iacob pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale, echivalentul a 150 000 (o sută cinczeci mii) lei.

În rest, sentința instanței de judecată de lăsat fără modificări. (vol. 1 f.d.191-192)

Motivele recursului: netemeinicia sentinței.

Argumentele instanței care au stat la baza sentinței:

Menționează că în justificarea pedepsei aplicate inculpatului Dvorean Iurie Iacob, în partea descriptivă - motivațională a sentinței, instanța a indicat următoarele:

Prin justificarea probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată determină corect încadrarea juridică a infracțiunii comise de inculpatul Dvorean Iurie în baza art. 325 alin. (1) din Codul penal, „*coruperea activă, adică oferirea și darea personal unei persoane publice de bunuri sub formă de valori valutare, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*” și art. 264¹ alin. (5) din Codul penal,, *refuz al conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșită de persoana în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport*”.

Subsecvent, instanța a considerat necesar a-i aplica acestuia pedeapsă sub formă de amendă cu respectarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, care stabilește că, (...) *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare, stabilindu-i astfel pedeapsă după cum urmează:*

- în baza art. 325 alin. (1) din Codul penal (cauza penală nr. *****) și cu aplicarea art. 80¹ din Codul penal, o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1125 unități convenționale;

- în baza art. 264¹ alin. (5) din Codul penal (cauza penală nr. *****) și cu aplicarea art. 80¹ din Codul penal, o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale.

Astfel, conform prevederilor art. 84 alin. (1¹) din Codul penal, pentru

concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, se stabilește lui Dvorean Iurie pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale.

Argumentele părții acuzării privind netemeinicia sentinței:

Analizând argumentele instanței expuse în sentință, partea acuzării consideră că instanța a încălcat principiul respectării legalității la aplicarea pedepsei în privința inculpatului Dvorean Iurie, întrucât a aplicat incorect prevederile art.80^[1] din Codul penal, la aplicarea pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal.

Indică că, analizând motivele și argumentele care au stat la baza sentinței instanței de a-i stabili inculpatului Dvorean Iurie, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal, pedeapsă în formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale, partea acuzării consideră că aceasta este neîntemeiată și nu poate fi reținută sub nici o formă.

Reține că sancțiunea art. 264¹ alin. (5) din Codul penal prevede alternativa sancțiunilor penală, adică: amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

În atare circumstanțe, instanța de judecată, recunoscându-l vinovat pe Dvorean Iurie de săvârșirea infracțiunii incriminate, urma să se conducă și să aplice prevederile alin. (2) al art. 80¹ din Codul penal, potrivit căruia, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. (...) art. 264¹ și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de **reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă** prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Astfel, menționează că instanța de judecată, pronunțând sentința prin care a constatat că Dvorean Iurie este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal, alegând stabilirea pedepsei sub formă de amendă, urma să stabilească această pedeapsă, reducând cu o pătrime numai limita maximă a pedepsei, ceea ce constituie 2250 și, nici de cum, 2500 unități convenționale, stabilindu-i astfel inculpatului o pedeapsă peste limita maximă.

În contextual celor expuse, partea acuzării consideră că sentința din 23 mai 2025 este neîntemeiată, întrucât pedeapsa stabilită de către instanță contravine dispozițiilor părții generale a Codului penal și sancțiunii articolului incriminat inculpatului Dvorean Iurie.

Își întemeiază recursul pe prevederile art.art.53 alin. (1) pct. 9), 364¹ alin. (10-11), 397 pct.6), 437 alin. (1) pct.1⁴), 447-448 din Codul de procedură penală.

[1] Art. 80 din Codul penal prevede: "În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. (...) art. 264¹ și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare."

La data de 17 iunie 2025 cauza dată penală a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru judecarea recursului sus indicat. (vol.1 f.d.193)

Cu referire la termenul de înaintare a recursului, completul de judecată constată că *acesta este depus în termen*, luând în considerație că sentința judecătoreiei Cimișlia a fost pronunțată la data de 23 mai 2025, iar recursul a fost depus de procuror, la data de 05 iunie 2025, - conform prevederilor art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participării la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală,

(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces.

(2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, la data de 19 iunie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, prin care s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererea de recurs.

La caz, completul constată că până la data emiterii deciziei, referința asupra recursului din partea inculpatului nu a parvenit.

Examinând materialele cauzei, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate în raport cu motivele recursului declarat, completul de judecată ajunge la concluzia că recursul înaintat împotriva sentinței judecătoreiei Cimișlia din 23 mai 2025 urmează a fi admis ca fiind întemeiat cu casarea sentinței primei instanțe în partea pedepsei aplicate în baza art. 264¹ alin. (5) Cod penal și a stabilirii pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătoria privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

Conform prevederilor 364¹ alin. (10) Cod de procedură penală al RM, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Potrivit prevederilor art. 448 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror probe noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) și alin. (2) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului. Adoptarea deciziei

și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art. 417 și 418, care se aplică în mod corespunzător.

Circumstanțele care permit casarea sentinței emise de instanța de fond în partea aplicării pedepsei în baza art. 264¹ alin. (5) Cod penal și stabilirii pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte au fost stabilite și constau în următoarele.

Conform art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Potrivit art. 2 alin. (1)-(2) Cod penal, legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Conform prevederilor art.6 §1 a Convenției Europene, pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părținutoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa”, (cauza *Krasulya contra Federației Ruse*, plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kuk contra Germaniei*, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII, cazul *Kraska contra Elveției*, din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

După cum rezultă din materialele cauzei, Dvorean Iurie este învinuit de faptul că, la data de 25 ianuarie 2025, în jurul orei 14:20, aflându-se la volanul mijlocului de transport de model „Opel” cu numerele de înmatriculare *****,

deplasându-se prin s. Iurievca, r-nul Cimișlia, la indicația legală a angajaților Serviciului de Patrulare „Cimișlia-Basarabeasca” al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP al MAI, Mihail Trifan și Petru Roșca, de a opri mijlocul de transport nu s-a conformat, continuându-și deplasarea spre una din străzile satului, unde după o urmărire, și-a parcat automobilul în curtea casei acestuia din s. Iurievca, r-nul Cimișlia. Ulterior. În cadrul discuțiilor purtate cu Dvorean Iurie, de la acesta s-a simțit un miros specific de alcool, fiind astfel suspectat pentru fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și lui Dvorean Iurie i-a fost propus să treacă proba alcotest la aparatul de tip „Drager”, la ce acesta a refuzat categoric de a fi supus testării alcoolscoapice la aparatul de tip „Drager”, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei. În continuare, Dvorean Iurie, conștientizând faptul că poate fi atras la răspundere pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(5) din Codul penal, refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoapică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, în privința căruia a fost anulat dreptul de a conduce, acționând intenționat, cunoscând cu certitudine că angajații Serviciului de Patrulare „Cimișlia-Basarabeasca” al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP al MAI, Mihail Trifan și Petru Roșca, conform art. 123 alin.(2) din Codul penal, sunt persoane publice, cărora într-o instituție de stat, le-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor în interes public, deși a fost atenționat că darea de mită unei persoane publice este faptă prejudiciabilă, a oferit personal angajaților superiori Mihail Trifan și Petru Roșca mijloace financiare ce nu i se cuvin, în sumă de 200 Euro, (care constituie conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei, suma de 3879 de lei), pe care i-a plasat în buzunarul interior al portierei din partea dreaptă-față a mijlocului de transport de model „Ford Kuga” cu numere de înmatriculare MAI 8875, pentru ai determina pe ultimii în calitatea lui de persoană publică, să nu întreprindă acțiuni ce intră în obligațiile sale de serviciu și contra acestora, și anume pentru ne documentarea și tănuirea cazului dat, nemijlocit faptul „refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoapică, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, în privința căruia a fost anulat dreptul de a conduce”, astfel ca să nu fie atras la răspundere penală de către organele competente.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Dvorean Iurie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal - *coruperea activă, adică oferirea și darea personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru aceasta, pentru a nu îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*.

Tot el, Dvorean Iurie, la 25 ianuarie 2025, în jurul orei 14:30, fiindu-i anulat dreptul de conducere a mijlocului de transport prin sentința judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 12 august 2021, conducând autoturismul de model „Opel

Astra” cu numărul de înmatriculare *****, deplasându-se pe strada A. Pușkin din s. Iurievca, r-nul Cimișlia, adică pe drumul public, fiind stopat de angajații DP Sud al INSP al IGP al MAI al Republicii Moldova, nu s-a supus somațiilor legale ale angajaților poliției intrând cu automobilul în curtea locuinței proprii, și la solicitarea angajaților poliției de a prezenta actele pentru verificare a refuzat. Ulterior în timpul discuțiilor purtate cu angajații poliției, Dvorean Iurie având un comportament neadecvat și miros specific consumului de alcool din cavitatea bucală, a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, din care motiv în temeiul pct. 5 lit. a) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică, de testare antidrog și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296/2009, lui i-a fost propus de a trece testarea alcoolscoptică, însă Dvorean Iurie, ignorând prevederile pct. 11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357/2009, care obligă conducătorul de vehicul să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, a refuzat de a trece testarea alcoolscoptică.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Dvorean Iurie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(5) din Codul penal - *refuz al conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșită de persoana în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport*.

Primordial, instanța de recurs atestă că cauza de învinuire a lui Dvorean Iurie în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal și art.264¹ alin.(5) din Codul penal, a fost examinată de instanța de fond în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (*prin prisma prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal și art. 364¹ din Codul de procedură penală*), probe care îi sunt cunoscute inculpatului, pe care le-a recunoscut și pretenții asupra acestora nu a avut, recunoscând învinuirea adusă integral.

Completul de judecată a constatat, că instanța de fond corect a examinat și acceptat cererea inculpatului Dvorean Iurie privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că fapta inculpatului este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Astfel, corect stabilind starea de fapt și de drept, just apreciind că din probele administrate în cadrul urmăririi penale rezultă că faptele penale prevăzute de art. 264¹ alin. (5) Cod penal și art.325 alin.(1) Cod penal au avut loc și au fost săvârșite de către inculpatul Dvorean Iurie în circumstanțele descrise mai sus, instanța de fond în mod legal a stabilit vinovăția inculpatului care a fost dovedită

cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Subsecvent, instanța de recurs nu se va expune asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului Dvorean Iurie, or el deja a recunoscut comiterea faptelor infracționale prevăzute de art. 264¹ alin. (5) Cod penal și art. 325 alin. (1) Cod penal, confirmarea vinovăției inculpatului Dvorean Iurie în comiterea infracțiunii imputate nu se contestă de către inculpat și nici de către acuzatorul de stat, sentința instanței de fond fiind atacată de acuzatorul de stat doar în partea stabilirii pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal.

Astfel, cât privește argumentele invocate de partea acuzării în recursul declarat, instanța de recurs constată că acestea sunt plauzibile, sentința instanței de fond urmând a fi casată în partea erorii admise la stabilirea pedepsei inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal, din următoarele considerente.

Prioritar, completul de judecată reține că, *potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Codul penal*, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceluiasi articol, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, din dispozițiile art. 75 alin. (1) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie *echitabilă, legală și individualizată*.

Ca urmare, pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a

contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația *de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.*

Totodată, **individualizarea** pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează, că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, completul reține că componenta de infracțiune imputată inculpatului Dvorean Iurie, prevăzută de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal - *se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.*

Astfel, completul constată că, la emiterea sentinței, instanța de fond corect a stabilit probarea vinovăției inculpatului Dvorean Iurie confirmată și considerând că acțiunile acestuia corect au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (5) din Codul penal al Republicii Moldova, **însă incorect fiindu-i stabilită pedeapsa inculpatului Dvorean Iurie** în baza art. 264¹ alin. (5) din Codul penal, cu aplicarea art. 80¹ din Codul penal, sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale.

Or, potrivit prevederilor art.80¹ alin.(1) și (2) din Codul penal, în cazul în

care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. ***În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181¹ -182, 239-240, 242¹, 242², 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264¹, 324-335¹, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.***

Completul învederează faptul că instanța de fond la emiterea sentinței de condamnare în privința lui Dvorean Iurie urma să stabilească pedeapsa acestuia **reducând cu o pătrime numai din limita maximă a pedepsei**, ceea ce constituie 2250 unități convenționale, și nici de cum 2500 unități convenționale, astfel stabilindu-i inculpatului o pedeapsă peste limita maximă.

În contextul celor expuse, completul de judecată este solidar cu partea acuzării și consideră că sentința din 23 mai 2025 este nefondată în parte, întrucât pedeapsa stabilită inculpatului Dvorean Iurie în baza art. 264¹ alin. (5) Cod penal de către instanță contravine dispozițiilor Părții generale a Codului penal și sancțiunii articolului incriminat inculpatului.

Prin urmare, instanța de recurs reține că se impune stabilirea unei pedepse în baza art. 264¹ alin. (5) Cod penal, și anume amenda în cuantum de 2250 unități convenționale, care este echivalentul sumei de 112 500 lei.

Respectiv, sentința judecătoreiei Cimișlia din 23 mai 2025 urmează a fi casată în partea pedepsei aplicate în baza art. 264¹ alin. (5) Cod penal cu stabilirea inculpatului Dvorean Iurie în baza art. 264¹ alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 80¹ alin. (2) Cod penal, pedepsei penale sub formă de amendă în cuantum de 2250 unități convenționale, echivalent al sumei de 112 500 (una sută douăsprezece mii cinci sute) lei.

La rândul său, la emiterea sentinței din 23 mai 2025, instanța de fond, la stabilirea pedepsei în baza art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 80¹ din Codul penal, sub formă de amendă în mărime de 1125 unități convenționale, a ținut cont de principiile individualizării pedepsei, prevăzute de Cod penal, precum și de gravitatea faptei săvârșite, circumstanțele cauzei, datele despre persoana inculpatului și gradul de pericol social al faptei ce a fost săvârșită.

Potrivit prevederilor art. 84 alin. (1¹) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna dintre ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa,

alta decât închisoarea, pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă urmând să se încadreze în maximele pedepselor prevăzute în Partea generală a prezentului cod.

Conform art. 84 alin. (1¹) din Codul penal, la pedeapsa stabilită prin sentința judecătoreiei Cimișlia din 23 mai 2025 în baza art.325 alin. (1) Cod penal sub formă de amendă în mărime de 1125 unități convenționale, se adaugă parțial pedeapsa nouă în baza art. 264¹ alin. (5) Cod penal sub formă de amendă în cuantum de 2250 unități convenționale și pentru concurs de infracțiuni, a-i stabili lui Dvorean Iurie Iacob pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale, echivalent al sumei de 150 000 (una sută cincizeci mii) de lei.

Astfel, în opinia instanței de recurs anume această pedeapsă stabilită inculpatului Dvorean Iurie va fi una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudinea numitului față de infracțiunile săvârșite și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului.

Relevant este și faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, potrivit art. 61 Cod penal.

În asemenea circumstanțe, completul concluzionează că recursul declarat de procurorul în Procuratura Cimișlia, Igor Garaba, este întemeiat, motiv din care urmează a fi admis, cu casarea sentinței judecătoreiei Cimișlia din 23 mai 2025 în partea pedepsei aplicate în baza art. 264¹ alin. (5) Cod penal și stabilirii pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte.

Iar în rest dispozițiile sentinței judecătoreiei Cimișlia din 23 mai 2025, urmează a fi menținute.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 447-448, art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală al RM, completul de judecată

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de procurorul în Procuratura Cimișlia, Igor Garaba.

Se casează sentința judecătoreiei Cimișlia din 23 mai 2025, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Dvorean Iurie Iacob de săvârșirea infracțiunilor

prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal și art.264¹ alin.(5) din Codul penal, **în partea pedepsei aplicate în baza art. 264¹ alin. (5) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni**, cu pronunțarea **unei noi hotărâri în această parte** după cum urmează:

Lui Dvorean Iurie Iacob pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art.80¹ din Codul penal i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în cuantum de 2250 unități convenționale, echivalent al sumei de **112 500 (una sută douăsprezece mii cinci sute) lei**.

Conform art. 84 alin. (1¹) din Codul penal, la pedeapsa stabilită prin sentința judecătoreiei Cimișlia din 23 mai 2025 în baza art.325 alin. (1) Cod penal sub formă de amendă în mărime de 1125 unități convenționale, se adaugă parțial pedeapsa nouă în baza art. 264¹ alin. (5) Cod penal sub formă de amendă în cuantum de 2250 unități convenționale și pentru concurs de infracțiuni, a-i stabili lui Dvorean Iurie Iacob pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale, echivalent al sumei de 150 000 (una sută cincizeci mii) de lei.

Se explică lui Dvorean Iurie Iacob, în privința pedepsei aplicate sub formă de amendă, că conform prevederilor art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În rest dispozițiile sentinței judecătoreiei Cimișlia din 23 mai 2025, se mențin.
Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător:

Judecător:

Judecător:

MIRONOV Andrei
Valeri

COLEV Grigori

HUDOBA